

ikke kunnet tiltræde det Vædringsforslag, som jeg under Nr. 88 paa Vædringsforslagslisten har stillet om Forhøjelsen af Ministeriets Medhjælpssum med 1,200 Kr. Jeg beklager meget Udvalgets Stilling til dette Forslag. Den ærede Ordfører bemærkede, at Udvalget mente, at Arbejdet i Ministeriet maatte kunne gøres forsvarlig med de nuværende Kræfter, og ansøgte dernæst, at Udvalget ansaa Assistentstillingerne i Ministeriet som Gennemgangsposter, ved hvilke der som saadanne ikke kunde gøres Regning paa sundelig høj Lønning. Med Hensyn til hvorvidt Arbejdet i Ministeriet vil kunne blive udført forsvarlig, maa jeg dog tillade mig at henvise til de Bemærkninger, som indeholdes i den Skrivelse, hvori jeg har stillet Forslaget, og hvoraf det fremgaar, at Arbejdet særlig i første Ekspeditionskontor i de senere Aar er vokset meget betydeligt, saa at det ikke uden Vanskelighed er muligt at holde Arbejdet à jour. Hvad dernæst angaar Assistenternes Stilling i Ministeriet — og denne Stilling er vel for saa vidt den samme i Kultusministeriet som i de andre Ministerier — tør jeg dog maasse gøre opmærksom paa, at de fleste Assisterter antages i en Alder af henved 30 Aar, og at det ofte varer 10 Aar, ja mere, inden de opnaa Avancement, enten til Fuldmægtige eller ud i praktiske Stillinger. Saaledes gaar det i alt Fald for Kultusministeriets Vedkommende. Der er i Løbet af de sidste 20 Aar blevet ansat 21 Assisterter, og af disse ere 3 avancerede til Fuldmægtige efter 8 Aars Forløb, 5 efter 10 Aars Forløb, 2 efter 11 Aars Forløb og Resten med Undtagelse af 2 enkelte sidste endnu som Assisterter. Der er saaledes ikke meget lovende Udsigter, man hyder de unge Mennesker, der gaa ind i Ministeriet; og naar man ikke vil afholde dem fra at stifte Familie, forekommer det mig rimeligt, at Staten ogsaa lønner dem saaledes, at de kunne faa deres Udkomme. I hvert Fald vil det daarlig kunne undgaa, hvad der ofte er blevet kritiseret ogsaa fra Rigsdagens Side, at man giver disse unge Mennesker Afgang til Bisfortjeneste, for at de kunne vinde forøgede Indtægter, og det kan selvfølgelig komme til at gaa ud over Arbejdet i Ministeriet. Jeg haaber imidlertid, at Udvalget ikke fremdeles vil fastholde sin Stilling til en saadan Forhøjelse af Medhjælpssummen, som jeg vilde sætte megen Pris paa, om Ministeriet kunde opnaa. — Jeg kommer dernæst til at omtale Bevillingerne til kirkelige Djeved og møder derved først Vædringsforslaget Nr. 92, hvor Udvalget har foreslaet et Kontorholdsvederlag til Biskoppen over Ribe Stift

nedjat fra 1,400 til 900 Kr. Jeg maa selvfølgelig beklage denne Nedsættelse, idet jeg vilde have fundet det rimeligt, at de virkelige Udgifter, der medgaa til Kontorholdet paa dette Biskopkontor, ogsaa bleve erstattede den paagældende Embedsmand af Statskassen. Jeg ser jo imidlertid godt, at der ikke er noget at gøre derved, og jeg har ogsaa tænkt mig, at Grunden til Nedsættelsen var, at Udvalget her snarere vilde tage Hensyn til den Nedgang i Embedets Indtægter, der skete ved Fredsslutningen. Det er en Selvfølge, at jeg ikke kan tiltræde det Underædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen) om ganske at stryge dette Kontorholdsvederlag, idet jeg selvfølgelig ikke kan anerkende, at der kan drages nogen Parallel mellem Lønninger af Biskopperne og af underordnede Bestillingsmænd under andre Stater. — Efter den udførlige Motivering, den ærede Ordfører har givet af Udvalgets Stilling lige over for de forskellige kirkelige Bevillinger, dels Tilskud til Sognekald, dels til Bygning af ny Kirker og Kapeller, behøver jeg næppe at gennemgaa disse Vædringsforslag i Detajllerne, men jeg skal gøre nogle Bemærkninger til enkelte af dem. Medens jeg saaledes beklager, at Udvalget ikke har ment at kunne tiltræde mit Forslag om Bevillingen af 2,000 Kr. til et Kapellani i Esbjerg, finder jeg efter Omstændighederne ikke noget at erindre imod, at den nedsættes med 500 Kr., saaledes at Lønningen bliver 1,500 Kr. + Indtægter af Offer og Accidenser, men Følgen af denne Nedsættelse vil selvfølgelig være, at det kun kan blive forholdsvis yngre Kræfter, der ville aspirere til denne Stilling, og dette Forhold er for saa vidt uheldigt, som de kirkelige Forhold i Esbjerg tiltrænge ældre, modnere Kræfter. Naar Udvalget ikke har ment at kunne bevilge alle de Tilskud, som jeg har søgt til forskellige Kirkebygninger omkring i Landet, har jeg vel kunnet forstaa, at man har fundet det rigtigt at stryge enkelte af disse efter den Praksis, som er indført i saa Henseende i de senere Aar, men jeg maa fremdeles, som jeg udtalte i Fjor, hævde, at det vilde være usikkert, om Lovgivningsmagten vilde gaa noget hurtigere frem til Gennemførelsen af den Plan, som i sin Tid blev vedtagen mellem Regeringen og Rigsdagen om forskellige Kirkebygninger, der burde opføres rundt om i Landet. Naar man imidlertid ikke har ment at kunne forandre sit Princip i den Henseende, skal jeg ikke sige noget videre dertil. Det kommer saaledes nærmest an paa Valget mellem de forskellige Kirker, man